

نامه مهندس بازرگان به استاد محمد تقی شریعتی

بمناسبت شهادت دکتر علی شریعتی

بسمه تعالی

استاد اجل و پدر بزرگوار جناب آقای محمد تقی شریعتی قربانت گردم. قصد تشریف به مشهد و وظیفه خدمت در مجلس ترحیم دکتر علی خودمان برای همناله شدن با آن پدر خمیده داغ دیده و هزاران نفر ماتمزده بهت زده داشتم. گرفتاری و بی سعادتی مانع شد ناچار بدین وسیله عرض سلام و تسلیت مینمایم. مصیبت نه چنان است که بتوان خاموش نشست و نه انحصار بجنابعالی و به خویشاوندان و همشهریان دارد. مصیبت مصیبت نسل رشد یافته تشنه شده حقیقت و فداکاری یک ملت است! بنده که در فوت مرحوم پدرم و مادرم این اندازه تأثر و تسلیت در هر رهگذر دریافت نکرده بودم علی که با ادراک و آثارش بسال روشنتر و صافتر میشود جامعه را روشنتر میساخت شاخسار پرتومری از آن پدر پرفضا و اخلاص بود که در بحبوحه احتیاج و استقبال از سنگینی بار شکسته شدو با افتادن او امیدها و آرزوها بزمین ریخت. مصیبت دیگر آنکه دوستان نتوانند در عذایش دور هم نشسته دعا کنند و فضایش را بگویند ولی سازمان دشمنی که در زمان حیات او را بدنام و از درس و ارشاد و دانشگاه برکنار کرد و نوشته هایش را مدرک جرم و بهانه شکنجه جوانان قرار میدادو خودش را در زندان و سپس در جدایی از مردم انداخته با فشارها و نقشه ها دق کشتش کرد حالا تسلیت سرا و مدیحه خوانش میشود. البته باین خیال که طبق داستانهایی که از او شنیدم مانند آن کناس کلاش مزینانی خود را به او بمالدتا آلوده اش کند..... علی با قلب و قلمش جوابگوی مسایل فکری و مشکلات روانی جوانان مسلمان ما بود. مرگش مظهری از ابتلاهای خاص زمانه متلاطم معاصر گشت و درسی برای مواجه با مسایل علمی و مقاومت در برابر مشکلات اجتماعی از خداوند حکیم صبر و پاداش بزرگ برای پدری که غیر از علی فرزندان ارزنده دیگر تربیت و تحویل جامعه کرده است مسیلت مینمایم و از نسل جوان پرشور میخوام جنازه و خاطره اش را بجای ناله و یاس با صبر و امید و عزم بدوش بکشند و افکار و آثارش را مشایعت نمایند.

انا لله و انا اليه راجعون

مهدی بازرگان

۶/تیر/۱۳۵۶